

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8850/2021
26.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Аћимовић, адвокат из ..., против тужене Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Града Београда, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4927/19 од 17.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4927/19 од 17.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4927/19 од 17.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15102/17 од 30.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужена исплати 2.842.762,50 динара са законском затезном каматом почев од 06.06.2013. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4927/19 од 17.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом, ако је по оци Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О праву тужиоца као инвеститора на исплату износа од 2.842.762,50 динара, због неосновано наплаћене накнаде за коришћење грађевинског земљишта, одлучено је уз примену материјалног права-члана 210. Закона о облигационим односима, које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Наиме, овај суд налази да то што је поништено правноснажно одобрење за изградњу и употребу не значи да је отпао основ тужбичеве обавезе за плаћање накнаде за коришћење грађевинског земљишта из чл. 4. уговора од 16.10.2009. године, сагласно члану 220. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 72/09) и члану 161. став 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 47/03 и 34/06), те су нижестепени судови донели одлуку у складу са правним ставом који је израженим кроз раније донете одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији у овој правној ствари, као изузетно дозвољеној. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. При том треба имати у виду и да одлука са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од чињеничног стања утврђеног у свакој конкретној правној ствари, што значи да евентуално другачија одлука не указује нужно и на неуједначену судску праксу, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

По члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима у којима вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа поднета је 12.10.2017. године, а вредност предмета спора је 2.842.762,50 динара (23.808 еура).

Како побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић